

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

29. oktober 2018

Folketingets Kulturudvalg har den 2. juli 2018, efter ønske fra Søren Søndergaard (EL), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 266 (Alm. del), som jeg hermed – i forlængelse af mit foreløbige svar af 16. juli 2018 – skal besvare endeligt.

Spørgsmål:

Kan ministeren bekræfte, at den indgåede aftale mellem regeringen og DF om indførelse af en medieskat sker på en sådan måde, at en lavtlønnet SOSU-assistent, arbejdsmand eller butiksansat skal bidrage med nøjagtig det samme beløb som en millionlønnet bankdirektør? Og i forlængelse heraf oplyse, om det er regeringens opfattelse, at andre offentlige udgifter, som f.eks. hospitaler, skole og veje skal finansieres på samme måde?

Svar:

Jeg har som nævnt i mit foreløbige svar af 16. juli 2018 anmodet Finansministeriet om bidrag til besvarelse af det stillede spørgsmål. Finansministeriet har den 24. oktober 2018 oplyst følgende:

”Medielicens er en apparatafhængig afgift, som blev indført i Danmark ved Statsradiofoniens (nu DR’s) grundlæggelse i 1925. Oprindeligt var begrundelsen for en særavgift, at staten ikke skulle betale til noget, som blev brugt af så relativt få borgere. Siden er medielicensen ændret af flere omgange, men opkræves fortsat pr. husholdning.

En husholdning omfatter i denne sammenhæng licensbetaleren selv, dennes ægtefælle eller kæreste og hjemmeboende børn, forudsat at de er tilmeldt samme folkerregisteradresse som licensbetaleren. Dog kan en husholdning også omfatte licensbetalerens ægtefælle eller kæreste, der har folkerregisteradresse i nærmere angivne botilbud. Andre samboende, f.eks. studerende og beboere i kollektiver, skal betale selvstændig licens, hvis de er i besiddelse af apparat(er) i egen bolig.

Medielicensen er således i dag socialt ubalanceret, eftersom enlige skal betale det samme som husstande med flere personer – uagtet at større husstande typisk har et større medieforbrug. Dertil kommer, at der i det nuværende system er et stort antal sortseere, der dermed i dag ikke bidrager til finansieringen af den fælles public service.

Regeringen og Dansk Folkeparti indgik derfor den 16. marts 2018 aftale om at afskaffe medielicensen, så medielicensen gradvist erstattes af finansiering gennem en mindre regulering af personfradraget for alle, der er fyldt 18 år.

Med ændringen kan sortseere ikke længere undgå at bidrage til finansieringen, ligesom særligt enlige vil opnå en lempelse. Gevinsten for enlige pensionister, der i dag er berettiget til nedsat licens, vil blive ca. det halve.

Det er regeringens ambition, at skatten skal sænkes for særligt familier med små arbejdsindkomster. Vi ønsker at fremme et samfund, hvor det bliver lettere at forsørge sig og sine, inden man forpligtes til at afgive en stor del af sin indkomst til at finansiere samfundets udgifter. En høj skat for mennesker med lave arbejdsindkomster er i sig selv en barriere for selvforsørgelse og medvirker til at gøre mennesker afhængige af offentlig hjælp, fordi en høj skat begrænser mulighederne på arbejdsmarkedet.

Derfor indgik regeringen og Dansk Folkeparti den 6. februar 2018 en aftale om en skattereform, der bl.a. betyder, at der vil være en større gevinst ved at komme i arbejde for tusindvis af danskere.

Offentlige udgifter til fx hospitaler, skoler og veje finansieres inden for rammerne af det samlede indtægtsgrundlag, herunder skatteindtægter baseret på den gældende indretning af skattesystemet mv.”

Jeg skal henholde mig til ovenstående.

Mette Bock